

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3345/2538

นาย จักรพันธ์ ตระการศาสตร์โจทก์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 444, ป.พ.พ. มาตรา 445, ป.พ.พ. มาตรา 446

ย่อ / หลักกฎหมาย

บิดามารดาโจทก์เดินทางไปเฝ้าดูแลโจทก์ขณะที่โจทก์พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเนื่องจากโจทก์ช่วยตัวเองไม่ได้แพทย์ไม่ให้เคลื่อนไหวเพราะหากหกล้มจะเป็นอัมพาตจำเป็นต้องมีผู้ดูแล ค่าเดินทางและค่าที่พักที่บิดามารดาโจทก์ใช้จ่ายไปจึงเป็นค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการรักษาพยาบาล โจทก์โจทก์มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ ค่าขาดประโยชน์ที่บิดามารดาโจทก์ไม่ได้ประกอบกิจการในระหว่างที่เฝ้าดูแลรักษาโจทก์มิใช่เป็นค่าเสียหายที่โจทก์พึงเรียกได้จากผู้ทำละเมิดต่อโจทก์ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา444,445และ446

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นข้าราชการตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน 3อำเภอภูจินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าของรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน 70-0466 นครศรีธรรมราช และเป็นนายจ้างของจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ขับรถคันดังกล่าว ตามคำสั่งของจำเลยที่ 1 และในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 1 โดยเมื่อวันที่4 สิงหาคม 2530 เวลากลางวัน จำเลยที่ 2 ขับรถคันดังกล่าวไปตามถนน เพชรเกษม ขณะที่โจทก์ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียนพัทลุง ข-3838 แล่นอยู่ข้างหน้ารถคันที่จำเลยที่ 2 ขับและโจทก์กำลังเลี้ยวไปทางขวามือ จำเลยที่ 2 ขับรถโดยประมาทชนรถจักรยานยนต์คันที่โจทก์ขับล้มลง ทำให้โจทก์ได้รับอันตรายแก่กายถึงบาดเจ็บสาหัส และรถจักรยานยนต์คันที่โจทก์ขับเสียหาย โจทก์ได้รับความเสียหายเป็นค่ารักษาพยาบาลรวมเป็นเงิน 80,000 บาท ค่าเสียความสามารถประกอบกิจการสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคตเป็นเงิน 200,000 บาท ค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินเนื่องจากโจทก์ได้รับบาดเจ็บสาหัสต้องทนทุกข์ทรมานเป็นเงิน 200,000 บาท ค่าขาดประโยชน์ไม่มีสิทธิได้รับค่าที่พักและค่าเบี้ยเลี้ยงคิดเป็นเงิน 15,365 บาท รวมค่าเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น 495,365 บาท จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นนายจ้างจึงต้องร่วมรับผิดชอบด้วย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงินทั้งสิ้น 495,365 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีในต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จ และให้ศาลกล่าวไว้ในคำพิพากษายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิจะแก้ไขคำพิพากษาเพื่อเพิ่มค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ได้อีกภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรจำเลยทั้งสองให้การว่า หลังจากโจทก์ได้เข้าทำการรักษาพยาบาลแล้วสุขภาพร่างกายของโจทก์สมบูรณ์ดีดังปกติไม่ได้เป็นผู้เสียความสามารถประกอบกิจการโจทก์จึงเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้จากจำเลยทั้งสองไม่ได้ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้เงินจำนวน 75,000บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์คำขออื่นของโจทก์นอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 4สิงหาคม 2530 จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 ได้ขับรถบรรทุก

หมายเลขทะเบียน 70-0466 นครศรีธรรมราชของจำเลยที่ 1 ไปในทางการจ้างของจำเลยที่ 1 ชน
รถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียนพัทลุง ข-3838 ที่โจทก์ขับโดยประมาทเลนเล่อแต่ฝ่ายเดียวเหตุ
เกิดที่ หมู่ที่ 4 ตำบลปรางหมู่ อำเภอเมืองพัทลุง ทำให้รถจักรยานยนต์คันที่โจทก์ขับได้รับ
ความเสียหาย และโจทก์ได้รับอันตรายสาหัสต้องเข้ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลครั้งแรก 39 วัน
และหลังจากนั้นได้ไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลเป็นครั้งคราวอีกด้วยขณะเกิดเหตุโจทก์อายุ 22 ปี
จบการศึกษาจากคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างเป็นนักศึกษาโจทก์เป็น
นักกีฬาฟุตบอลของคณะสังคมศาสตร์ดังกล่าว เมื่อจบแล้วเข้ารับราชการตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน
3 กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยโจทก์นำสืบว่าบิดามารดาโจทก์ได้ใช้จ่ายในการเดินทางมา
เฝ้าดูแลโจทก์ขณะที่โจทก์รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลและค่าขาดประโยชน์ที่ไม่ได้ประกอบกิจการงาน
ในระหว่างที่เฝ้าดูแลรักษาตามรายการที่ 5 รวมเป็นเงิน 60,000 บาท นั้น เห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่บิดา
มารดาโจทก์เดินทางไปเฝ้าดูแลโจทก์ขณะที่โจทก์พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเนื่องจากโจทก์
ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แพทย์ไม่ให้เคลื่อนไหวเพราะหากหกล้มจะเป็นอัมพาต จำเป็นต้องมีผู้ดูแล ฉะนั้น
ค่าเดินทางและค่าที่พักที่บิดามารดาโจทก์ใช้จ่ายไป จึงเป็นค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการ
รักษาพยาบาลโจทก์ ที่ศาลล่างทั้งสองไม่กำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้โจทก์ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย
เมื่อปรากฏว่า บิดาโจทก์ทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานครต้องเดินทางไปกลับเสียค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางและค่าที่พักเป็นเงิน 12,500 บาท มารดาโจทก์ทำงานอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่เสียค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่ไปหาดใหญ่ 800 บาท และค่าใช้จ่ายประจำวันขณะเฝ้าดูแลโจทก์
วันละ 150 บาท เป็นเวลา 36 วัน จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้รวมเป็นเงิน 16,000
บาท ส่วนค่าขาดประโยชน์ที่บิดามารดาโจทก์ไม่ได้ประกอบกิจการงานในระหว่างที่เฝ้าดูแลรักษา
โจทก์นั้น มิใช่เป็นค่าเสียหายที่โจทก์พึงเรียกร้องได้ในกรณีที่มีผู้ทำละเมิดต่อโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับ
ความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 444, 445
และ 446"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 266,000 บาท พร้อมด้วย
ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

องค์คณะ

อธิราช มณีภาค · มงคล สระภูณ · วุฒิ คราววุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3345/2538>